dn̄s) Tercio q: nos creauit vn̄ dicit (deus) Quarto quia
Moralit̃ nos adoptauit: vn̄ addit (nr̃) Moralr̃ (exaltate dn̄o deo
nr̄o) exaltat dn̄m qui ei ſoli ſeruit. j. Regū. ix. Preparate
corda vr̄a dn̄o ⁊ ſeruite illi ſoli. exaltat dn̄m qui eum ho,
norat. Ps̄. Venite adoremus ⁊ procidamus: exaltamus
dn̄m: qn̄ eñ ſup oīa diligimus ambulate in dilectiōe: ſicut
⁊ xp̄s dilexit nos Eph. j. Xp̄s eñ dilexit nos ſup oīa: quia
etiā ſup ſeipm̄: vn̄ addit apl̄s. Et ita dedit ſemetipm̄ ꝓ no
bis ⁊c̄. Pōt aūt ħ eſſe thema in exaltatōne ſctē crucis: q:
tunc crux eius exaltat̃ ꝓ cuiꝰ honore fit totum Joh. xij.
Ego ſi exaltatus fuero a terra oīa trahā ad meipm̄ Joh.
iij. Sicut exaltauit moyſes ſerpentē in deſerto: ita oportet
exaltari filiū hoīs (⁊ adorate ſcabellū pedum eius. i. cru,
cem ſanctā cui pedes dn̄i confixi ſteterūt: ħ aūt ſcabellū
adorat qui pniam reuerenter agit. Ps̄. Adorabimus in
loco vbi ſteterūt pe. eius: ⁊ ħ qm̄ illud ſcabellum. ſ. crux ⁊
pnia (ſctm̄ eſt). i. ſanctificans Sap. xiiij. Bn̄dictū lignū ꝑ
G qd̄ fit iuſticia. Et nota ꝙ ſcabellū multiplr̄ dr̄. ſ.
Scabellū ¶ Celum Exo. xxiiij. Sub pedibus eius q̄ſi opus lapidis
dei multi, ſaphirini ⁊ q̄ſi celū cū ſerenū eſt.
pliciter dr̄. ¶ Xp̄i caro. Glo. hec caligo ſub pedibus eius.
¶ Oīs creatura. Ps̄. Oīa ſubiecisti ſub pedibus eius.
¶ Tota terra Eſa. vlt̃. Terra ſcabellū pedū meorū.
¶ Spāliter terra iſrl̄ Treñ. ij. ꝓiecit de celo terrā inclitam
iſrl̄. ⁊ nō eſt recordatus ſcabelli pe. ſuo. in die furoris ſui.
¶ Templū vel ꝓpiciatorium. j. Paral̃. xxviij. Cogitaui vt
edificarē domū in qua requieſceret archa federis dn̄i ⁊ ſca,
bellū pedū dei nr̄i.
¶ Beata virgo. ij. Paral̃. ix. Fecit ⁊ ſcabellū aureū ⁊ bra
chiola duo altrinſecus. ſ. brachia xp̄i pueri amplectenda
beate virginis.
H ¶ Petōres. Ps̄. Donec ponā inimicos tuos ſca. pe. tuoꝝ
Scabellū Item ſcabellū hoīs multiplex vicꝫ.
hoim ſan, ¶ Tpalia Apoc. xij. Luna ſub pedibus eius.
toꝝ multi ¶ Atria templi. Ps̄. Stantes erāt pe. nr̄i in atrijs tu. irlm̄
plex. ¶ Perſecutores ⁊ diabolus Rom̄. vlt̃. Conteret ſathanā
ſub pedibus nr̄is velociter.
¶ Subditi Jaco. ij. Tu ſta illic: aut ſede ſub ſcabello pe,
dum meoꝝ (moyſes ⁊ aaron in ſacer. eius: ⁊ ſa. inter eos
qui inuo: nomen eius) Moyſes interp̄tat̃ lugēs vel aſſū
ptus de aqua (aaron) mons fortis (ſamuel) audiēs deū:
vel exauditio dei. Hec tria dꝫ hr̄e quilibet ſacerdos: vt ſit
moyſes lugēs ꝓ pctīs ſubditoꝝ aſſumptus ⁊ extractus de
aq̄s voluptatis ⁊ luxurie. Item aaron. i. mōs fortis ꝯtra
ventū ſupbie ne moueant̃ vt puluis. Item ſamuel. i. au,
diens deū ꝯ auariciā vt audiat deū dicentē Lu. vj. Date ⁊
dabit̃ vobis (inter eos q̄ inuo. nomen eius) ħ eſt ꝯ eos q̄
gregē ſuū deſerūt ⁊ illis nō inuocāt vel ſepatim inuocant
Zach. xj. O paſtor ⁊ ydolū derelinquens gregē: vel (inuo
cant). i. ſup alios vocāt. ſicut dr̄ Num̄. vj. Inuocabūt no
men meū ſup filios iſrl̄: ⁊ ego bn̄dicā eis. Item (inuoca,
bunt). i. intus vocabūt: quidā eñ exterius nō hn̄t. ſ Ro.
x. Oīs quicūq; inuocauerit nomē dn̄i ſaluus erit. vn̄ ⁊ hn̄
ſequit̃ (inuocabāt dn̄m ⁊ ipſe exa. eos) qn̄ eñ p̄lati tales
vt diximꝰ dn̄m inuocāt: tūc exaudit eos Eſa. xxx. Ad vo
cem clamoris tui ſtatim vt audierit rn̄debit tibi Leui. iiij.
Et in alijs pluribus locis dr̄. Rogabit ꝓ eo ſacerdos ⁊ ꝓ
pctō eius: ⁊ dimittet̃ ei. ecōtrario dicit Grego. Cū is q̄ diſ
plicet ad intercedendū mittit̃ irati iudicis animus ad dete,
riora ꝓuocat̃ Mal̃. ij. Et nunc ad vos mādatū ħ o ſacer
dotes ſi nolueritis audire ⁊ ſi nolueritꝭ ponere ſup cor: vt
detis gloriā noī meo ait dn̄s exercituū: Mittā in vos ege
ſtatē ⁊ maledicā bn̄dictionibus vr̄is (in colūna nubis lo.
ad eos) in ſacra ſcriptura: locutus eſt dn̄s antiq̄s ſicut in
columna nubis: q: ſcriptura eiꝰ dura erat ⁊ occulta: ſ no,
bis mō reuelata eſt nubes ⁊ a vero ſole illuminata nos il
luſtrat. Item nobis loquit̃ (in colūna nubis) p̄lati eñ de
bēt eſſe ſicut colūna nubis: columna ꝑ rectitudinē: nubes
ꝑ refrigeriū: ſ mō multe colūne verſe ſunt in feſtucas. me
rito tales exaudit dn̄s: q: cuſtodiebāt teſtimonia eiꝰ ⁊ p̄ce
ptū qd̄ dedit illis cuſtodiebāt Lu. xj. Beati q̄ audiūt ver.
dei ⁊ cuſt. illud (teſtimonia) dicit q̄tū ad fidē (p̄ceptū) q̄

tū ad mores. j. Joh. v. Tres ſunt q̄ teſtimoniū dant in
celo. pr̄ verbū ⁊ ſpūſſanctus ⁊c̄. Et tres ſunt q̄ teſtimoniū
dant in terra. ſpūs aqua ⁊ ſanguis. hec oīa ad fidē ptinēt
Item Joh. v. Vos miſiſtis ad Jo. ⁊ teſtimoniū ꝑhibuit
veritati. ego aūt nō ab hoīe teſtimoniū accipio: q̄re: quia
Rom̄. iij. Oīs hō mēdax. Et Eccli. xxxiiij. A mēdace quid
verū dicet̃ (⁊ p̄ceptū) caritatis nō dicit p̄cepta Joh. xv.
Hoc eſt p̄ceptū meū vt di. inuicē. j. Joh. iiij. Hoc māda,
tū habemꝰ a deo: vt q̄ diligit deū diligat ⁊ fratrē ſuū (qd̄
dedit illis) n̄ dicit qd̄ mādauit vel qd̄ miſit: ſ qd̄ (dedit) ꝑ
ſe ⁊ in natura: nō vni tm̄: ſ illis oībus. ſ. p̄latis q̄bus preci
pue neceſſariū eſt vt ħ p̄ceptū cuſtodiāt q̄ non ſolū dilige
re ꝓximū: ſ ⁊ ꝓ ſubditis ſi oportuerit debēt aīas ſuas da
re moyſi etiā ⁊ aaron ⁊ ſamuel eis dant exēplū q̄ tātū ca,
ritatis habuerūt vt etiā ꝓ inimicis orarēt Num̄. xvj. ⁊ j.
Reg. xij. ꝑ ħ qd̄ dicit (teſtimonia) notat̃ fides ꝑ ħ qd̄ di,
cit (p̄ceptū) charitas: ꝑ ħ qd̄ dicit (dedit) requirit̃ gratitu
do. ꝓpterea ergo ꝙ ita cuſtodiebant teſtimonia ⁊ p̄cepta
(dn̄e deus nr̄ tu exaudiebas eos) q: ſicut dr̄ in ps̄. Oculi
dn̄i ſup iuſtos: ⁊ au. eiꝰ in p̄ces eiꝰ (deus tu ꝓpicius fuiſti
eis) dimittēdo pctā q̄tū ad culpā (⁊ vlciſcēs) q: nō ſp̄ di
mittit penā cū culpam dimittit. Vn̄ Exo. xxxij. Placatuſ
q: eſt dn̄s ⁊c̄. ħ q̄tū ad culpam: ⁊ poſtea ſubiūgit de pena
Ego aūt in die vltiōis viſitabo: ⁊ ħ pctm̄ eoꝝ: vel ſicut ſu
pra pōt legi: vt ħ qd̄ dicit vlciſcēs: ſit ꝓpiciatio magna eñ
miſcd̄ia eſt: vt dicit Greg. miſcd̄iam nō ꝯſequi in pn̄ti. ij.
Mach. vj. Nō ſinere petōribus ex ſnīa agere: ſ ſtatim vl
tiones adhibere magni bn̄ficij indiciū eſt. Nō eñ ſicut in
alijs nationibꝰ dn̄s patiēter expectat vt eas cū iudicij di,
es venerit in plenitudine petōꝝ puniat (exaltate do. deū
nr̄m). q. d. ſicut fuit illis ꝓpiciꝰ: ita erit ⁊ nobis: ideo exal,
tate eū: ⁊ vltōes eiꝰ iuſtas dicite. ħ eſt eñ exaltare eū: Vn̄
Dañ. ix. Oia q̄ feciſti nobis dn̄e i vero iudicio feciſti Nu
me. xiiij. Magnificet̃ ergo fortitudo dn̄i. ħ aūt ꝓprie dicit̃
magnatibꝰ ⁊ p̄latis (exaltate dn̄o deo nr̄o) nō vobiſipſos
multi eñ ſeipſos nō deū exaltant ſicut rex ſupboꝝ q̄ dixit
Eſa. xliij. Sup aſtra celi exaltabo ſoliū meū ſedebo i mō,
te teſtamēti. aſtra celi ſunt iuſti in eccleſia: mons teſtamē,
ti eſt altitudo p̄latōis: de q̄ mōte hic ſubiūgit: ⁊ (adorate)
ſcꝫ dn̄m (in mōte ſctō eiꝰ). i. in p̄latōe: q̄ q̄tum in ſe ē ſan,
cta eſt: ⁊ ſanctū reqrit p̄latū: ſ multi in illo mōte nō deū:
ſ baalim ⁊ aſtaroth adorāt: q: ſeruiūt pompis mūdi ⁊ vo
luptatibꝰ carnis. Per baal eñ qd̄ interp̄tat̃ ſupior: intel,
ligitur pompa ⁊ vanitas ⁊ ambitio: ꝑ aſtaroth qd̄ interp̄
tat̃ ouile: intelligit̃ carnis voluptas: in qua ſicut in ouile
eſt p̄ſepe ⁊ fimus p̄ſepe gule: ⁊ fimus luxurie: q̄ aūt exal,
tant ſeipſos ⁊ in mōte nō adorāt deū: ſ ibi volūt ſedere cū
lucifero deijcient̃ cum ipſo. cui dr̄ Eſa. xiiij. Veruntamen
ad infernum detraheris in ꝓfundum laci Soph. iij. Non
adijcies amplius exaltari in monte ſancto meo: ita autē
debetis facere o vos p̄lati (qm̄ ſanctus dn̄s deus noſter)
vnde ſanctos requirit ſeruos. Vnde. j. Pe. j. ſm̄ eum qui
vocauit vos ſactū ⁊ ipſi ſancti ſitis in omni cōuerſatione
qm̄ ſcriptū eſt ſancti eritis qm̄ ego ſanctus ſum. hoc ſcri,
ptum Leui. xj. xix. xx.

Pſalmus LXXXXIX Ps̄. xcix.

Iubilate deo omnis terra: ſeruite
domino in leticia.

Titulus (pſalmus in confeſſione) In precedē
ti pſalmo egit propheta de regno chriſti ſcilicet quia ꝑ cō,
feſſionem venitur ad regnum illius: ideo bene hic agit de
confeſſione. Vnde is eſt ſenſus tituli. id eſt pſalmus iſte
eſt in confeſſione. id eſt agit de confeſſione. Eſt autem du,
plex confeſſio ſcꝫ laudis ⁊ peccatorum: et de vtraq; agit
hic. vnde ſm̄ hoc bipartitus eſt pſalmus. Primo pfectis
confeſſionem laudis indicit. Secundo incipientibus ⁊ im
perfectis confeſſionem peccatorum: ibi (introite portas
eius) ex his patet intentio: quia monet ad confeſſionem.
Gloſe exponunt hunc pſalmum tantū moraliter. Nos Allegorice
autem primo poſſumus eum tranſcurrere Allegorice.
(Jubilate deo omnis terra ⁊c̄.) In precedenti pſalmo ir

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ridendo ꝛ quaſi ſubſanādo dixerat ꝙ de eo ꝙ dñs regnauit iraſcanť ppli iudeoꝝ:h ṽo ad fidē oēs gentes monēdo hoꝛtať vt exulent ꝛ iubilent:licet ergo iraſcanť iudei de regno xpi:o (ois terra).i.habitatoꝛes terre p totū mundū diffuſi (Jubilate deo).i.exultate coꝛde ꝛ oꝛe de regno xp̄i ꝛ ꝯuerſi ad eū (ſeruite dño) nō ydolis ſeruiētes nō coacte ſicut multi cogebanť ydolis ſeruire:ſʒ in leticia.

2 ¶ Introite in conſpectu eius:in exultatōe.

¶ Introite in cō.eius).i.in fide quā ipſe ꝯſpicit.i.placita eſt ei. Vñ Hiere.v. Dñe oculi tui ꝓſpiciunt fidē Heb.xj. Sine fide impoſſibile eſt queq̄ꝫ placere deo:fides etiā conſpicit deū ꝛ hō p fidē cognoſcit eū.vñ hñ dr̄ cōſpectus dei introite ergo in eā (in exultatōe).j.Pet.j.Credētes exultabitis ꝛ p fidem.

3 ¶ Scitote quoniam dominus ipſe eſt deꝰ: ipſe fecit nos ꝛ nō ipſi nos.

¶ Scitote qm̄ dñs) Xp̄s (ipſe eſt deus) qui hactenus putauiſtis ydola eſſe deos q̄ tn̄ ydola vos faciebatis manibꝰ vr̄is:ſʒ nō ſic de deo:qꝛ (ipſe fecit nos ꝛ nō ipſi nos) ſcitote h̄ dico nos facti.

4 ¶ Populꝰ eius et oues paſcue eius:introite poꝛtas eius in confeſſione:atria eius in hymnis confitemini illi.

¶ Populus eius) xp̄ianus:ꝛ (oues paſcue eius) paſti verbo ſuo ꝛ pabulo coꝛpoꝛis ꝛ ſanguinis ſui (introite poꝛtas eius).i.ſacra ꝓcipue baptiſmus dr̄ poꝛta dei ꝛ eccleſie:qꝛ p aliam nō eſt ingreſſus ad eam vel ad eum (in ꝯfeſſiōe) pctōꝝ:ꝛ ſic poſtq̄ꝫ intrauerit̄ poꝛtas ſacroꝝum intrabitis (atria eius).ſ.eccleſiā que dr̄ atria pluraliter:qꝛ ſunt plures eccleſie particulares ꝛ vnū atriū vt ſupra dictū eſt: qꝛ eſt vna vniuerſalis eccleſia in vnitate fidei ꝯgregata: ꝛ ingreſſi in hymnis (ꝯfitemini illi) cōfeſſione laudis:vnde et ſequiť.

5 ¶ Laudate nomen eius qm̄ ſuauis eſt dominus:in eternū miſericoꝛdia eius: et vſq̄ꝫ in generationē ꝛ generationē veritas eius:

¶ Laudate nomen eius) xp̄m q̄ ꝛ vos xp̄iani noīati eſtis. (qm̄ ſuauis eſt dñs ꝛc̄) h̄ nō mutať a moꝛali expoſitōe ad quā nūc redeamus (Jubilate deo) ꝓ bonis q̄ vobis fecit ꝓ regno eterno qđ vobis parauit Joh.xiiij. Vado vobis ꝛc̄. (ois terra) qꝛ miſcđia dñi plena ē terra:ꝛ qꝛ oibus paratū eſt regnū niſi p ſuā ſtulticiā ſe excludāt (ſeruite dño in leticia) nō in angaria ferētes crucē eius non in triſticia dantes ei munere ſeruitij.ij.Coꝝ.ij. Non ex triſticia:aut ex neceſſitate.hylarē em̄ datoꝛem diligit deus Eccli.xxxv. Jn oī dato hylarē fac vultū tuū:ꝛ in exultatōne ſanctifica decimas tuas ꝛ merito ſeruiendum eſt ei (in leticia) cui:ſicut dicit Boetius. Seruire regnare ē cuius agi frenis ſumma libertas eſt. Qđ ergo dicit (Jubilate) arguit malis ſilentiū Apoc.viij. Factū eſt ſilentium in celo. Jtem arguit ſodomā q̄ interpꝛetať muta Eſa.lvj. Et vniuerſi canes muti nō valentes latrare deo:dicit ꝯtra diſſolutā leticiā mundi Job.xxj. Exultāt luſibus tenēt tympanū ꝛ cytharam ꝛ gaudēt ad ſonitum oꝛgani. Noli letari iſrl̄:noli exultare ſicut ppl̄i qui Prouer.ij.letanť cum malefecerint ꝛ exultāt in rebus peſſimis (ois terra) cōtra inuidiā iudaicā:qꝛ inuidēt gentibus dñi.j.Theſ.ij. Probibentes nos gētibus loqui vt ſalue fiant:vel ꝯtra ſingularitatē Eccli.iiij. Ve ſoli (ſeruite) dicit ꝯtra ſupbia:qꝛ ſupbi volunt dñari ꝛ non ſeruire Joh.viij. Semen abrahe ſumus ꝛ nemini ſeruiuimus vnq̄ꝫ (dño) cōtra auariciā q̄ eſt ydoloꝝ ſeruitus: vt hr̄ Eph.v. Nec ſeruit dño:ſʒ nummo Math.vj. Nō poteſtis deo ſeruire ꝛ mām̄one.i.deo diuitiarū (in leticia) cōtra accidiā.ij.Coꝝ.vij. Triſticia ſeculi moꝛtē ꝯpať Eccli. xxxviij. Ne dederis in triſticia coꝛ tuū ꝛ repelle eā a te:ꝛ ſupra parum a triſticia feſtinat moꝛs ꝛ coopit virtutē. Sꝫ obligať dupliciter. Primo ꝯtra illud Jubilate:qꝛ dicitur Zach.j. Omnis terra habitatur ꝛ quieſcit.ſolutio habitatur a dño ꝛ quieſcit a pctō nō a grāñactōe. Jtem obligatur ꝯtra illud qđ dr̄ in leticia:qꝛ dr̄ Math.v. Beati q̄ lugent. Et Eccli.vij. Coꝛ ſapiētū vbi triſticia Jaco.iiij. Miſeri eſtote ꝛ lugete riſus vr̄ in luctū ꝯuertať ꝛ gaudiū in meroꝛē. Solutio exultate ei cum tremoꝛe:qui aūt vult iubilare opoꝛtet ꝙ locū aptum habeat:vñ addit (introite in cōſpectu eius).i.in cubiculū ꝯſcie pure Matth.vj. Cum oraueris intra in cubiculū tuū Prouer.xxx. Lepuſculus plebs inualida cubile ſuū in petra collocat.i.in xp̄o.j.Corinth.x. Petra aūt erat xp̄s:ꝛ h̄ hñ dr̄ (in ꝯſpectu eiꝰ) qꝛ ibi ſolus deus reſpicit.j.Reg.xvj. Dñs intueť coꝛ introite ergo (in exultatōe).q.d.libēter h̄ facite ꝛ redite ad ꝓpriam domū:nō ſicut mimi ꝛ iocolatoꝛes qui ſemꝑ volūt eſſe extra domū ſuā ꝛ triſtanť qñ opoꝛtet eos redire ad domū ſuam Eccli.xxxij. Precurre prioꝛ in domū tuam:ꝛ illic aduoca te:ꝛ illic lude ꝛ age ꝯceptiōes tuas non in delictis ꝛ verbo ſupbie. Jtem (in exultatōe) qꝛ in tali coꝛde eſt exultatio:vel de ſpe venie vel de ſpe gloꝛie:ꝛ iterū de eo qđ ibi deū inuenit Prouer.xj. Coꝛ qđ nouit amaritudinē aīe ſue in gaudio eius nō miſcebiť extraneus. Pſ. Letabunť in cubilibus ſuis Soph.iij. Letare ꝛ exultare iſrl̄:ꝛ in oī coꝛde filia hirlm̄:ꝛ poſt addit dñs deus tuus in medio tui.i.in coꝛde foꝛtis ipſe ſaluabit gaudebit ſup te (in leticia).i.faciet te gaudere:hoc em̄ deo attribuiť qđ ipm̄ facimus.ſicut Ro.viij.dr̄. Spūs poſtulat ꝓ nobis.i.poſtolare nos facit. Et notandum ꝙ in multa loca debet hō introire. vñ dicit ſimpl'r (introite) ꝛ nō dicit quo.q.d.introite.

¶ Vt columbe in feneſtras vulnerum xp̄i Cañ.ij. Veni columba mea in foraminibus petre ꝛc̄. Eſaie.lx. Quaſi colūbe ad feneſtras ſuas. — Q Qual'r in multis locis debet hō intrare

¶ Vt grex in ouile Joh.x. Alias oues habeo q̄ nō ſunt ex hoc ouili:ꝛ illas opoꝛtet me adducere.

¶ Vt principes in dignitē h̄ modo ꝓprie dicunť ſacerdotes ingredi in ꝯſpectu dñi Joh.x. Ego ſum oſtiū: p me ſi quis introierit ſaluabiť.ꝛ ſupra Qui nō intrat p oſtiū in ouile ouiū:ſʒ aſcēdit aliunde ille fur eſt ꝛ latro:qui aūt intrat p oſtiū paſtoꝛ eſt ouiū.

¶ Vt electi in gloꝛiā Math.xxv. Venite bñdicti nunc intramus ibi meditādo: poſtea intrabimus ꝯfruēdo qñ diceť nobis Jntra in gaudiū dñi tui Heb.iiij. Feſtinemus ingredi in illam requiem.

¶ Vt veniā ꝯſecuti ad pniam Oſee.ij.in fine. Miſereboꝛ eius q̄ fuit ſine miſcđia ꝛc̄.

¶ Vt timidi in caſtrū clauſtri Hiere.viij. Quare ſedemus ꝯuenite ingrediamur ciuitatē munitā ꝛ ſileamus ibi.

¶ Vt ꝓceſſio in eccleſiā. Pſ. procede ꝛ regna (ſcitote qm̄ dñs ipſe eſt deus).i.facto ꝯpꝛobate qꝛ quidā vt dr̄ Tytū j. Confitenť ſe noſſe deū factis aūt negant.iij.Regū.xviij. Si dñs eſt deus ſequimini eū:ſi aūt baal ſequimini illum. Plures hodie videnť ſequi baal q̄ꝫ deū baal ſupioꝛ vel deuoꝛatoꝛ interpꝛetať ecce ambitio.ꝛ gula que hodie multos habēt ſequaces quarū deus venter eſt ꝛ gloꝛia in ꝯfuſione Phil.iij. (ipſe fecit nos) Eſaie.lxiiij. Pater nr̄ es tu:nos ṽo lutū ꝛ fictoꝛ nr̄ ꝛ opa manuū tuarum oēs nos.in h̄ arguunť magni q̄ minoꝛes ꝯtemnūt Job.xxxiij. Ecce ꝛ me ſicut ꝛ te fecit deus:ꝛ de eodē luto cito q̄ꝫ foꝛmatus ſum. (ꝛ nō ipſi nos) ſupple fecimus nos ꝯtra illud qđ dixit quidā Ezech.xxix. Ego feci memetipm̄:ſatis vulgare eſt vbū apud multos.ego me feci.ſ.diuitē vel potentē:ꝛ ille ſe fecit.i.ſine alterius auxilio acq̄ſiuit ſibi multas diuitias et honoꝛes Amos.vj. Jn foꝛtitudine nr̄a aſſumpſimus nobis coꝛnua: vſurarios ṽo ꝛ latrones ꝛ doloſos diabolus fecit Math.iiij. Hec oīa tibi dabo ſi ꝓci.adoꝛa.me: facit etiā aliq̄s ꝑlatos. Vñ ꝯqueriť dñs Oſee.viij. Jpſi regnauerūt ꝛ nō ex me:pꝛincipes extiterūt ꝛ nō cognoui. Non oibus aūt datū eſt ſcire iſta:ſʒ tm̄ vob:qui eſtis (ppl's eius ꝛ oues paſcue eius) ppl's diciť humilis congregatio: ille ergo non eſt de populo dei qui abiecta humilitate reputat ſe regem ſuum vel alioꝝum dominatoꝛem vel iudicem:qꝛ omnes vult iudicare.multi enim tales ſunt qui de omnibus ſtatuunt ſe iudicatoꝛes ꝛ oꝛdinatoꝛes Hiere.xlviij.c. Mittā eis oꝛdinatoꝛes ꝛ ſtratoꝛes laguncularū i.q̄ pauimentū faciēt de ollis cōcauis.i.ꝯſilijs fragilibus ꝛ nocentibus. Jtem vbi eſt ſciſma ꝛ diſcoꝛdia non eſt pplus dei.

Moꝛalit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Pſ. In domo dei ambu. cum ꝯſen. (⁊ oues paſcue eius) oues paſcue eius ſunt ſimplices q̄ lacte ſimplicis doctrine paſcunt᷑: oues aūt nō ſunt nec de paſcua eius detractores q̄ vt dr̄ Prouer. xxiij. Carnes ad veſcendū ꝯferunt Exo. xvij. Delebo memoriā amalech de ſub celo. Amalech int᷑pretat᷑ lingēs ſanguinē: ⁊ ſignat iſtos detractores q̄s dele bit dn̄s q2 inimici eius ſunt. Vn̄ Rom̄. j. Detractores deo odibiles (Introite portas ei⁹ i ꝯfeſſ.) Scd̄a ps in qua in cipiētibus ⁊ imꝑfectis ꝯfeſſio pctōꝝ indicit᷑. q. d. bonū eſt ꝯfiteri cōfeſſione laudis: ſ; p̄cedere debet ꝯfeſſio pctōꝝ: q2 nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris Eccli. xv. ⁊ in pſ. Pctō ri dixit deus q̄re tu enarras iuſti. m. ⁊ aſſu. teſta. meū ꝑ os tuū. Glo. pollutū dicit ergo (introite por. eis in ꝯfeſſi.) an̄ q̄ȝ introcatis ad eum laudādū: videte vt pctā ꝯfiteamini nō veniatis vacui: ſ; in ꝯfeſſione Eccli. xxxv. Non appare bis in ꝯſpectu meo vacuus. Idem Exo. xxiij. Oſee vltio.

B Nota; diuerſas portas dei.

Tollite vobiſcū verba. ſ. cōfeſſionis. Notandū aūt q᷑ ſūt multe ⁊ diuerſe porte dn̄i. Eſt enī porta iudicialis. De q̄ Amos. v. Conſtituite in porta iudiciū Michee. vj. Iudi ciū dn̄i cum pplo ſuo ⁊ cū iſrl̄ dijudicabit᷑: pple meus q̄d feci tibi ⁊c̄. Item eſt porta exitus ab hac vita Sap. vij. c. Unus eſt introitus oibus ad vitam ⁊ ſilis exitus. Tercia porta eſt ingreſſus ad gloriā. De qua in pſ. Hec porta do mini iuſti intrabūt ꝑ eam. Item Ezech. vlt. aſſignant᷑. xij. porte vbi dr̄ ⁊ porte ciuitatis in oibus tribubus iſrl̄. Porte tres a ſeptētrione. porta ruben vna. porta iuda vna. porta leui vna: ⁊ ſic ex alijs ꝑtibus fuer̄t porte noiate noibus filioꝝ iacob. aquilo vel ſeptētrio ſtatum pctōꝝ deſignat: vbi neceſſarius eſt ruben q̄ interp̄tat᷑ filius viſionis: vt. ſ. pctōr primo cognoſcat ſtatū ſuū: deinde iuda. i. ꝯfeſſio pec catoꝝ: poſtea leui ꝑmo aſſumptus eſt a vicijs: vt iam declinet ab omni malo. Item ad plagā orientalē porte tres porta ioſeph vna. porta beniamin vna: porta dan vna. ori ens ſignat ſtatū ꝓficientiū vbi neceſſarius eſt ioſeph. i. augmentū virtutū. ⁊ beniamin. i. filius dextere vt hō nō que rat niſi eterna. Et dan. i. iudiciū vt ſemꝑ cogitet hō de iudi cio vt ſic timeat ⁊ timor cuſtodiat eum ⁊ virtutes ei⁹. Itē ad plagā meridianā porte tres. porta ſymeonis vna: porta yſachar vna. porta zabulon vna. meridies ſtatū ſignat ꝑfectoꝝ: vbi eſt neceſſarius ſymeon q̄ interp̄tat᷑ audiens memorē: ecce ꝯpaſſio. Yſachar merces: q2 iam ſecuri ſunt de mercede eterna. ⁊ zabulon habitaculū fortitudinis: q2 corda eoꝝ fixa ſunt ibi vera ſunt gaudia. Item ad plagā occidētalē porte tres. porta gad vna. porta aſſer vna. porta neptalim vna. occidēs eſt mors. ⁊ ſignat ſtatū ꝑuenientium vbi eſt gad q̄ interp̄tat᷑ accinctus. i. paratus ad vitā eternā. aſſer beatitudo: neptalim dilatatio. Has ergo portas eius introite in ꝯfeſſione. Notandū aūt q᷑ q̄dā intrāt praue in cōfeſſione: videlicet ꝑ viam.

C Qualr̄ q̄dā intrant praue portas cōfeſſionis

Ypocriſ᷑ vel ſimulatōis Eſa. xxix. ppl̄s h̄ la. me hono rat
Elatōis Luce. xviij. Non ſum ſicut ceteri hoim.
Deſperatōis Math. xxvij. Peccaui tradēs ſang. iuſtū.
Negociatōis. Pſ. Confitebit᷑ tibi cū bn̄feceris ei.
Proditōis Math. xxij. Mgr̄ ſcimus q2 verax es.
Adulatōis. . Regū. xxix. Scio q2 bonus es tu in oculis meis ſicut angelus dn̄i.
Deriſionis Math. xxvij. Aue rex iudeorum.
Coactōis Math. j. Veniſti ante tp̄s ꝑdere nos: ſcio q2 ſis ſanctus dn̄i.
Indignationis.
Contaminatōnis. Pſ. Peccatori aūt dixit deus: quare tu enar. iuſti. meas (atria eius). ſ. eccleſias (in hymnis) h̄ eſt ꝯtra eos q2 nolunt cantare in eccleſijs: q2 quidā nō intrant atria qui ad eccleſiā nō veniūt: alij intrant: ſ; non in hymnis: q2 ibi ingreſſi nō cantant: ſ; ſunt quaſi laici: vel h̄ qđ dr̄ (in hymnis) pōt iungi cū eo qđ ſequit᷑ (ꝯfitemini illi) q. d. cū hymnis leticie ꝯfitemini nō tm̄ pctā: ſ; ⁊ bn̄ficia dei. vn̄ addit (laudate nomen eius) xp̄ianū verbo ⁊ facto multi vitupant nomen xp̄i verbo vt heretici ⁊ pagani ⁊ iudei: multi etiā xp̄iani vitupant illud facto Roma. ij. Qui in lege gloriaris ꝑ p̄uaricationē legis deū inhonoras: nomen enī dei ꝑ vos blaſphemat᷑ inter gentes. ſicut ſcriptū eſt. ſ. Eſa. lij. (Qm̄ ſuauis eſt dn̄s) Can̄. ij. Oleū effuſum nomen tuū oleū ſuaue eſt ⁊ vngit Sap. xij. O q̄ȝ bonus et q̄ȝ ſuauis eſt dn̄e ſpūs tu⁹ in nobis ⁊c̄. Suauis eſt dn̄s oibus ſenſibus bonorū virorum.

D Suauis ē dn̄s oibus ſenſib⁹ bonorum

Guſtui. j. Pet. j. Si tn̄ guſtatis q̄ȝ dulcis eſt dn̄s.
Tactui. ij. Regū. xxiij. Ipſe q̄ſi tenerrimus ligni vermiculus.
Auditui: q2 ipſe eſt verbū bonum ⁊ ſuaue Eccli. vj. Verbum dulce multiplicat amicos ⁊ mitigat inimicos.
Olfactui Eccli. xlix. Memoria Ioſie in cōpoſitōe odoris facta eſt opus pigmētarij.
Viui. j. Pet. j. In quē deſiderāt angeli ꝓſpicere: ſuauitas aūt eius nō eſt tranſitoria: ſ; (in eternū miſcdia eius) q̄ȝtum ad ſaluādos qui immobiliter in eternitate ꝑdurāt q̄s hic miſcdia a pctō liberauit: ſ; ne quis de hac miſcdia ꝯfidat: addit ⁊ de iuſticia (⁊ vſq; in generatōe ⁊ gene. veritas eius) ad dānādos reprobos ſm̄ opa ſua. Pſ. Et erit tp̄s eorum in ſecula. De his duobus pſ. Miſcdia ⁊ veritas p̄cedent faciem tuā beatus ppl̄s qui ſcit iubilationem ecce finis pſ. huius ⁊ principiū. q. d. qui bn̄ iubilauerit vt decet miſcdia ſaluabit᷑: qui xo neglexerit veritatē cōdemnabit᷑ qđ a nobis auertat deus Amen.

Pſalmus C

Pſ. c.

Miſericordiam ⁊ iudicium: cantabo tibi domine.

Titulus (pſ. ipſi dauid) In p̄cedētibus pſ. ſepe dixerat letādum eſſe ⁊ cantandum ⁊ iubilandū: hic dicit quid cantandū ⁊ cum quibus ſocijs: ⁊ in hoc pſ. qui cē teſimus eſt ⁊ numero ſuo ꝑfectionē deſignat eandē ꝑfectionem ꝯtinet in ſn̄ia vt in ꝓſecutōe patebit: ſ; q2 ois perfectio nobis a xp̄o eſt. ideo bn̄ intitulat᷑ ſic: ⁊ eſt ſenſus (pſ) iſte attribuit᷑ (ipſi dauid). i. xp̄o qui hic loquit᷑ ꝓ ſe ⁊ pro mēbris: ac ſi dicat ꝑ titulum oia opa bona ⁊ ꝑfecta xp̄o debemus attribuere agens de miſcdia ⁊ iudicio. Intentōne monet bona appetere ⁊ mala renuere. Modus tripartitus eſt pſ. Primo agit de iudicio ⁊ iuſticia ꝓponēs dicit ſe eſſe in via immaculata. Scd̄o eandem viam ꝑ partes exponit ibi ꝑambulabā. Tercio oñdit malos a ciuitate dn̄i remouēdos: ibi in matutino. Licet aūt gloſe nō exponant in ꝑſona xp̄i nos tn̄ nō incōuenientēr exponere poſſumus breuiter in ꝑſona ipſius vt dicat p̄ri (miſcdiā ⁊ iu. can. tibi dn̄e). i. letus ⁊ hylaris. miam in primo aduētu meo: ⁊ iudiciū in ſcd̄o: ad honorē tuū faciā vel etiā in ꝑmo meo aduentu p̄dicabo miam ⁊ iudiciū: Miſcdiā enī p̄dicabat cū cebat Math. iiij. Pniam agite appropin. enī reg. celorū. Et Math. ix. Eūtes aūt diſcite q̄d eſt miam volo ⁊ nō ſacrificiū ⁊c̄. Iudiciū p̄dicabat ꝑ ſuū p̄conē Math. iij. Progenies viperarū q̄s demōſtrabit vobis fugere a ventura ira ⁊c̄. ⁊ ꝑ ſeipm̄ Matth. xxiiij. Tunc plangēt oēs tribus terre ⁊ videbūt filiū hois venientē in nubibus celi cū virtute magna ⁊ maieſtate ⁊ ꝑ totū vſq; in finē capituli. Et xxv. ꝑ totum.

A Allegorice de xp̄o.

Pſallam ⁊ intelligam in via immaculata q̄ā venies ad me. 2

Pſ. in cru.) hoc enī fuit pſalteriū ⁊ cythara noſtri dauid. Vn̄. ij. Reg. vj. Dauid ꝑcutiebat in organis armigatis. i. ad armos ligatis. ſ. in aſſeribus crucis ⁊ ſaltabat tot᷒ viribus ante dn̄m: ⁊ h̄ faciebat reducēs archam. i. eccleſiam in domū ſuā in hierlm̄ celeſtē (⁊ intelligā in via immaculata) vel ſm̄ Hiero. erudiar in via ꝑfecta. q. d. ego innocens immaculatus ꝑ multa flagella erudiar vt ꝑ experiētiā ſciam infirmitatē ⁊ dolorē Heb. v. Cum eſſet filius dei didicit ex his q̄ paſſus eſt obedientiā. ſ. vſq; ad mortē Eſa. liij. Deſiderauim⁹ eū virū dolorū ⁊ ſcientē infirmitatē: ⁊ h̄ faciā (q̄n ve. ad me) adiuuādū: vel ſic dicit glo. i. ope tua. (pſallā ⁊ intel.) Moralr̄ (miam ⁊ iudi. cā. ti. dn̄e) h̄ dȝ dicere ⁊ facere q̄libet fidelis vt in corde ſuo cantet ⁊ recogitet miſcdiā quā mō patus eſt dn̄s facere penitētibus ⁊ iudiciū qđ expectat facere in malo ꝑſiſtētibus: hec duo debemus cantare ſicut philomena plene gaudentes de mi

B Moraliter de viro iuſto.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf